

Rada Główna
Związku Zawodowego
Prokuratorów i Pracowników Prokuratury
Rzeczypospolitej Polskiej

Biuro Rady Głównej ZZPiPP RP: Prokuratura Regionalna w Katowicach
ul Wita Stwosza 31, 40-042 Katowice, tel. 883-922-286
internet: www.prokuratura-zz.pl e-mail: biuro@prokuratura-zz.pl

RG 18. 2018

Warszawa, dnia 22 czerwca 2018 r.

Pan

Bogdan Święczkowski

Pierwszy Zastępca

Prokuratora Generalnego

Prokurator Krajowy

Sędziemu Tomiś Paokulski

Działając w imieniu i na prośbę prokuratorów dojeżdżających codziennie do pracy, a także na miejsce zdarzenia i wokandy sądowe, Rada Główna Związku Zawodowego Prokuratorów i Pracowników Prokuratury RP, zwraca się z uprzejmą prośbą o podjęcie działań zmierzających do ujednolicenia i urealnienia stawek za dojazdy do miejsca pracy z miejsc nie będących siedzibą poszczególnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także prokuratorów wykorzystujących samochody prywatne dla celów służbowych.

Zgodnie treścią art. 121 § 3 Ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. *Prawo o prokuraturze, prokuratorowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu z miejsca zamieszkania do jednostki organizacyjnej prokuratury, ustalonych na zasadach obowiązujących przy ustalaniu wysokości należności przysługujących pracownikom z tytułu podróży służbowej na obszarze kraju.*

Stosownie do § 3 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej z dnia 29 stycznia 2013 r. w sprawie *należności przysługujących pracownikowi zatrudnionemu w państwowej lub samorządowej jednostce sfery budżetowej z tytułu podróży służbowej* (Dz. U. z dnia 5 lutego 2013 r.), wydanego na podstawie delegacji ustawowej z art. 77⁵ § 2 k.p., *środek transportu właściwy do odbycia podróży określa pracodawca (ust. 1). Pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości udokumentowanej biletami lub fakturami obejmującymi cenę biletu środka transportu, wraz ze związanymi z nimi opłatami dodatkowymi, w tym miejscówkami, z uwzględnieniem przysługującej pracownikowi ulgi na dany środek transportu, bez względu na to, z jakiego tytułu ulga ta przysługuje (ust.*

2). *Na wniosek pracownika pracodawca może wyrazić zgodę na przejazd w podróży samochodem osobowym, motocyklem lub motorowerem niebędącym własnością pracodawcy (ust. 3). W przypadku wyrażenia takiej zgody, pracownikowi przysługuje zwrot kosztów przejazdu w wysokości stanowiącej iloczyn przejechanych kilometrów przez stawkę za jeden kilometr przebiegu, ustaloną przez pracodawcę, która nie może być wyższa niż określona w przepisach wydanych na podstawie art. 34a ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o transporcie drogowym (ust. 4).*

Wydane na podstawie tego przepisu rozporządzenie Ministra Infrastruktury z dnia 25 marca 2002 r. w sprawie warunków ustalania oraz sposobu dokonywania zwrotu kosztów używania do celów służbowych samochodów osobowych, motocykli i motorowerów niebędących własnością pracodawcy (Dz. U. z dnia 26 marca 2002 r.) stanowi w § 2 pkt 1 lit. b, że stawka za 1 km przebiegu pojazdu dla samochodu osobowego o pojemności skokowej silnika powyżej 900 cm³ nie może być wyższa niż 0,8358 zł.

W praktyce, w zależności od miejsca i decyzji kierowników poszczególnych jednostek regionalnych i okręgowych prokuratury, stawki te są bardzo zróżnicowane. Przykładowo w jednej z prokuratur okręgowych wynoszą 0,20 zł/km, zaś w nadrzędnej Prokuraturze Regionalnej - 0,40 zł/km.

Obecnie obowiązujące, bardzo różne wysokości stawek nie pokrywają kosztów zakupu paliwa. Konsekwencją takiego stanu rzeczy jest niezasadne pokrywanie przez prokuratorów istotnej części kosztów dojazdów do miejsca siedziby jednostki oraz na miejsce oględzin, czy rozprawę sądową, co w praktyce nie powinno mieć miejsca i stoi w sprzeczności z uregulowaniami ustawowymi oraz *ratio legis* obowiązujących przepisów.

Z powodzeniem można także udokumentować tezę, że kwota 0,20zł/km nie pokrywa nawet kosztu przejazdu środkiem komunikacji publicznej, który w 2017 r. w przypadku komunikacji miejskiej oscylował w granicach 3 zł za bilet jednoprejazdowy (źródło: <https://www.money.pl/zwiazek-miast-polskich/ile-kosztuje-komunikacja-miejska-dlaczego,83,0,2309203.html>). Zagadnienie kosztu biletów na środki transportu publicznego jest o tyle istotne, że zostało przyjęte przez Sąd Najwyższy jako minimalny poziom, na którym winny być ustalone stawki zwrotu kosztów dojazdu do pracy. Zgodnie z uchwałą składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 17 grudnia 2015r. III PZP 5/15, cyt.: „ustalona przez prezesa sądu stawka z jednej strony nie może przewyższać maksymalnej wysokości stawki określonej w § 2 pkt 1 lit. a i b rozporządzenia Ministra Infrastruktury, a z drugiej strony - nie może być ustalona na poziomie, który nie gwarantowałby sędziom korzystającym z prywatnych środków transportu zwrotu kosztów przejazdu w wysokości obejmującej koszty

biletów na środki transportu publicznego. Taki standard zwrotu „pełnych” kosztów przejazdu wszystkim sędziom „zamiejscowym”, którzy uzyskali zgodę prezesa sądu na zamieszkiwanie w miejscowości innej niż siedziba sądu, gwarantuje § 5 ust. 2 rozporządzenia Ministra Pracy i Polityki Społecznej w związku z art. 95 § 3 Prawa o ustroju sądów powszechnych, niezależnie od wystąpienia przez nich ze stosownym wnioskiem i uzyskania zgody prezesa sądu na korzystanie z prywatnego środka transportu.”

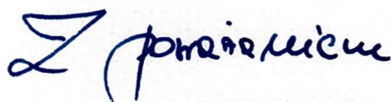
Artykuł 95 § 3 *Prawa o ustroju sądów powszechnych* jest odpowiednikiem art. 121 § 3 ustawy z dnia 28 stycznia 2016r. *Prawo o prokuraturze*, dlatego orzeczenie to stanowi podstawę do interpretacji zagadnienia minimalnej wysokości zwrotu kosztów dojazdu do pracy dla prokuratorów.

W ocenie Rady Głównej, tzw. stawka kilometrowa winna co do zasady zaspokajać nie tylko faktyczny koszt paliwa, lecz także koszty eksploatacyjne pojazdu.

Na szczególną uwagę zasługuje zagadnienie dojazdu przez prokuratorów własnymi środkami transportu do miejsc czynności służbowych – zarówno w ramach dyżurów zdarzeniowych, jak i wokand. Pierwsze z tych zagadnień pozostaje nieuregulowane, a na poziomie prokuratur rejonowych występuje niezwykle często, albowiem związane jest z potrzebą jak najszybszego dotarcia na miejsce zdarzenia, nierzadko oddalonego o kilkadziesiąt kilometrów od miejsca zamieszkania.

W tym stanie rzeczy niezbędnym wydaje się zajęcie przez Pana Prokuratora wiążącego stanowiska w przedmiocie ujednolicenia i urealnienia stawek za dojazdy prokuratorów do miejsca pracy z miejsc nie będących siedzibą poszczególnych jednostek organizacyjnych prokuratury, a także prokuratorów wykorzystujących samochody prywatne dla celów służbowych. Nadmienić należy, że takie stanowisko zostało wydane w stosunku do sędziów przez Ministra Sprawiedliwości, gdzie stawka za kilometr została określona na poziomie 50 groszy.

Stąd, w ocenie Rady Głównej ZZP i PP RP niezasadną jest praktyka, która polega na tym, że dysponenci budżetowi w sposób niejednolity i poza kontrolą ze strony Prokuratury Krajowej, kształtują stawki z tytułu zwrotu kosztów dojazdu zarówno do miejsca zatrudnienia jak i w ramach podróży służbowej.

Przewodniczący
Prezydium Rady Głównej
Związku Zawodowego Prokuratorów
i Pracowników Prokuratury RP
/Jacek Skąła/